

Brīvā Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 14 (2652)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 1. februārī

Maksa
2 kap.

Abiturientu salidojums

Vēl tikai pusgads, un vidusskolu durvis aiz sevis aizvērs desmitiem mūsu rajona jauniešu. Tas būs nozīmīgs brīdis ikviena dzīvē, jo jāizšķiras par pašu svarīgāko: kas tu būsi? Vai viegla ceļa meklētājs, vai arī nebiesis vēja, kas augšā, uz sastatnēm, ir spēcīgāks nekā citur...

Lai pārrunātu savas turpmākās gaitas, 27. janvārī Jēkabpils kultūras namā bija sapulcējušies rajona vidusskolu abiturienti.

Salidojumu atklāja komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs b. Eglītis, kas īsā uzrunā sveica klātesošos. Prezidijā partijas, komjaunatnes un izglītības darbinieki, skolu komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri.

— Mūsu saimniecībās pašlaik ir tāda tehnika, ka to spēj vadīt tikai izglītoti cilvēki. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai vidusskolas beigušie jaunieši dotos darbā lauksaimniecībā, — saka partijas rajona komitejas pirmais sekretārs b. Kaļāns.

Zālē sēž jaunieši, klausās, un gandrīz visiem viņiem pie krūtīm kreisajā pusē, tur, kur pukst straujās, jaunu ceļu un grūtību alkstošās sirdis, mirdz mazs sarkans karodziņš ar Vladimira Iljiča Ļeņina attēlu. Nē, mēs nestāvēsim malā, mēs būsim kopā ar visiem, tur, kur esam ļoti vajadzīgi.

Labu piemēru netrūkst. Kolhoza «Draudzība» priekšsēdētājs b. Dubults stāsta, ka Biržu internātskolas pagājušā gada absolventi godam izturējuši pirmo darba pārbaudījumu un ieguvuši kolhoznieku nedalītas simpātijas. Sogad kolhozs gatavojas uzņemt jaunas absolventu klases. Neretas vidusskolas 11. klase līgumu ar kolhozu parakstīja jau decembrī, bet Biržu internātskolas abiturienti to izdarīja uz vietas, salidojumā.

Tribinē viens pēc otra kāpj Neretas, Viesītes un Jēkabpils 1. vidusskolas abiturienti. Viesītiešiem un jēkabpiliešiem darba ceļš būs kopējs — 10. jūlijā viņi atzīmēs pirmo darba dienu Druvu padomju saimniecībā. Jaunieši stāsta par saviem nodomiem — viņiem, jaunības spara un dzīvesprieka pilniem, būs pa plecam pašos pamatos pārveidot un aktivizēt kultūras un sporta dzīvi laukos. Tas arī visiem skaidrs, ka tad, kad gads vai divi būs nostrādāti, kad būs izmēģināti spēki, tad droši un noteikti varēs izvēlēties turpmāko ceļu, īsto specialitāti.

Vēl joprojām nav izšķīrušies Zases un Jaunjelgavas skolu 11. klašu audzēkņi. Nu, nekas, padomāiet labi, draugi, gan jau arī jūs sapratīsiet, ka ar lielo karoti un mikstu pēli jūs nekur negaida.

— Grāmatas tikai neaizmirstiet, — ritdienas darba cilvēkiem saka Neretas vidusskolas skolotāja b. Feldmane. — Neklāties nodaļas gaidīt gaida uzņēmīgus un neatlaidīgus jauniešus, bet laukiem vajadzīgi visdažādāko profesiju speciālisti — mehanizatori, agronomi, zootehniķi, inženieri, veterinārārsti, kultūras darbinieki.

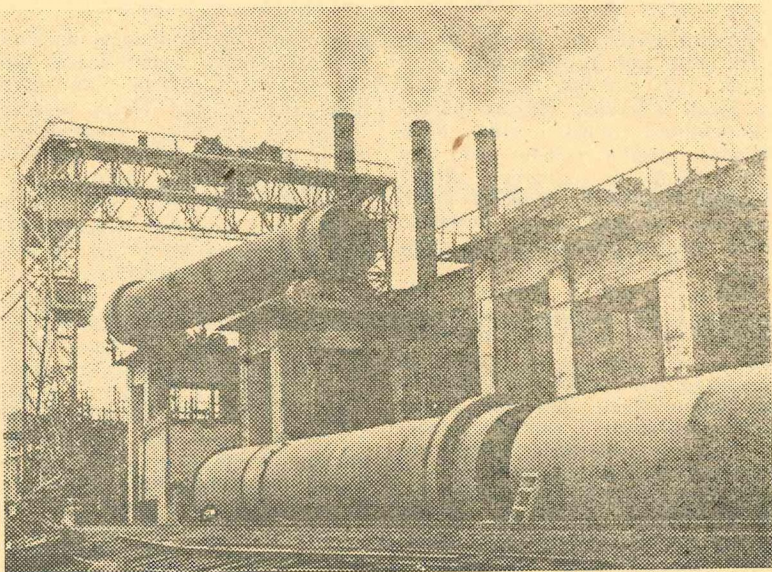
Savā pieredzē dalās tie jaunieši, kuri jau vairākus gadus pēc vidusskolas beigšanas strādā lauksaimniecībā. Druvu padomju saimniecības lopkopības brigādierei Rutai Kvillei, kolhoza «1. Maijs» slaucējai Vilmai Brasavai ir par ko pastāstīt.

Salidojuma dalībnieki pieņēma aicinājumu vidusskolu jauniešiem,

sekot viņu paraugam un doties darbā lauksaimniecībā. Tajā teikts: «PLASAJAS KOLHOZU DRUVAS SEV LIDZI PAŅEMSIM JAUNIBAS DEGSMI, TRAUKSMI UN ORGANIZETIBU, KAS MUMS PALIDZES GŪT ARVIEN JAUNAS UN JAUNAS DARBA UZVARAS. ARI MŪSU DARBS LAI IEGULST VISAS TAUTAS PASAIZLIEDZIGAJA CIŅA PAR PARTIJAS PROGRAMMAS REALIZESANU.»

J. Bušs,
Jēkabpils 1. vidusskolas abiturients

Top republikā lielākā rotācijas krāsns



Brocēnu cementa un šifera kombinātā sākusies republikas lielākās — ceturtais rotācijas krāsns montāža. Vienā stundā tā ražos 35 tonnas klinkera. Pašreiz kombinātā trīs krāsni dod 28 tonnas. Attēlā: krāsns montāža. J. Fadejeva (LTA) foto

Vēl platāku soli

(No pārskata un vēlēšanu sapulces)

Sudrabkalnieši pērn guvuši labus panākumus visās ražošanas nozarēs, jo strādāts krietni — ar šo secinājumu vienis prāts bija viss kolektīvs. Patiešām, piena bruto produkcija pieaugusi par 17%. 1961. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo, pārdots par četri simti tonnām piena vairāk. Piena izslaukumu kāpinājums uz vienu govī sasniedzis 280 kg. Sevišķi labus izslaukumus guvušas slaucējas A. Jērāne, iegūstot 3034 kg un M. Aizporiete — 2900 kg no katras govīs. Līdz ar piena produkcijas ieguves kāpinājumu tā pašizmaksa pazeminājusies apmēram uz pusi, salīdzinot ar 1960. gadu, un sastāda 6,06 rbj. uz vienu centneru.

Par 14% kāpināta gaļas ieguve, tomēr te vēl jāizmanto krietnas rezerves tās lētākai ražošanai lielākā daudzumā. Par to nopietni jādoma septiņgades ceturtajā gadā.

Labāki panākumi nekā iepriekšējā gadā gūti arī lopkopībā. Vīdēja cukurbiešu raža pieaugusi par

35 cnt no ha, kartupeļu — par 40 cnt. Tas pats sakāms par graudaugu un citu kultūru ražām. Darba spējīgie kolhoznieki vidēji izpelnījuši 501 izstrādes dienu. Tas liecina, ka Sudrabkalna kolhoza ļaudis apzinīgāk iekļāvušies ciņā par lauksaimniecības augšupeju, lai dotu ne tikai vairāk, bet arī lētāku produkciju.

Ražena darba rezultātā par 32 kapeikām gadā pieaugusi izstrādes dienas vērtība un sasniedz 72 kapeikas. Izniegs arī 600 gramu graudu par katru izstrādes dienu.

Sudrabkalnieši uzvarējuši sociālistiskajā sacensībā Salas un Dignājas kolhozos, bet no Krustpils rajona — Čapajeva lauksaimniecības arteli. Labi strādāts — labi rezultāti. Tomēr iespējas nav ne tuvu izmantotas. Pielautas arī dažas kļūdas. Lūk, darba apmaksai patērēts ap 48% visu ienākumu. Nedalāmie fondi toties ir nelieli. Pērn pavisam šeit maz darīts celt-

Mēneša plāns — pirms termiņa

Kopš pērnā gada decembra mēneša pēdējās dekādes Krustpils cukura rūpnīca pārstrādā tālo Kubas draugu atsūtīto jēlcukuru. Sinis dienas pienācis jauns izejvielu sūtījums — 3000 tonnu jēlcukura. Ik dienas rūpnīca ražo 250 tonnas produkcijas. Janvāra mēnesī vien uzņēmums tautas patēriņam deva

vairāk nekā 6.500 tonnas cukura. 28. janvārī rūpnīca pabeidza šā gada pirmā mēneša ražošanas programmas izpildi. Virs plāna rūpnīca deva vairāk nekā 700 tonnas produkcijas.

«Brīvās Daugavas» korespondentu punkts

Elektroenerģija kalpo kolhozniekiem

Krustpils rajona Dubnas kolhoza biedri arvien plašāk ražošanas procesu mehanizācijā izmanto elektroenerģiju. Pašlaik saimniecībā uzstādīti 26 elektromotori ar 95,8 kw lielu kopējo jaudu. Tie sūknē ūdeni, darbina mehāniskās slaušanas aparātus, dažādas ierīces un agregātus kūti, kaltēs, kalvēs. Vairāk nekā puse no šiem motoriem uzstādīti aizvadītajā saimniecības

gadā. Sinī laikā ražošanas vajadzībām, apgaismošanai izlietots turpat 29.000 kilovattstundu elektriskās enerģijas. Tas ir ievērojami vairāk nekā iepriekšējā saimniecības gadā.

Sogad paredzēts uzcelt jaunu modernu kompleksu mehanizētu liellopu novietni 100 govīm, kolhoza krejotavu un citas ražošanas ēkas, kur kā enerģijas avotu plaši izmantos elektrību.

V. Āboliņš

Propagandistu seminārs

27. janvārī Jēkabpils 2. vidusskolā pulcējās rajona propagandisti, ateisti un partijas pirmorganizāciju sekretāri. Seminārā apsprieda jautājumus par ideoloģisko darbu un antirelīģisko propagandu.

Par pirmo jautājumu referēja republikāniskās radio un televīzijas komitejas priekšsēdētājs b. Puriņš, Maskavas apspriedes par ideoloģiskā darba jautājumiem dalībnieks. Viņš iepazīstināja sapulcējušos ar apspriedē izskatītajām problēmām, atsevišķu pārstāvju runām un ierosinājumiem.

Latvijas PSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības lektors b. Birziņš savā referātā uzsvēra, kā daži mācītāji, lai saglabātu sarukušās draudzes, sāk pielāgoties zinātnē, atkāpties no savas agrāk sludinātās mācības. Bet tā ir tikai pielāgošanās, lai kaut cik paturētu laudis savā iespaidā. Pirms vairākiem gadiem b. Birziņš droši sarāva saites ar reliģiju. Daudzpusīgas ir b. Birziņa atzi-

Ārštata komjaunatnes komitejā — aktīvākos biedrus

— Laiks arī mums padarīt konkrētāku komjaunatnes darbu vadību tieši uz vietas, — nolēma Viesītes pilsētas un kolhoza komjaunieši. Pagājušo piektdien visu pilsētas un kolhoza pirmorganizāciju pārstāvji pulcējās kultūras namā, lai ievēlētu paši savu pilsētas komiteju. Tā darbosies uz sabiedriskiem pamatiem.

Savā jaunajā vadības orgānā komjaunieši ievēlēja aktīvākos biedrus, kuri jau sevi parādījuši kā lieliskus komjaunatnes darba organizatorus. Par pirmo sekretāri ievēlēja Elzu Kļaviņu — slimnīcas medmāsu, par otro sekretāru — Imantu Goru no Viesītes dzelzceļa depo. Uzskaites sektoru vadīs sakaru nodaļas darbiniece Uljana Stroganova. Pavisam komitejas sastāvā ievēlēja deviņus biedrus.

L. Cirse

ņas, ko viņš sakrājis savā garajā maldu ceļā, būdams par baznīcas kalpu.

Tagad viņš strādā sabiedriski derīgu darbu. Biedrs Birziņš ateisma propagandistiem un organizatoriem norādīja, ka pret reliģiskām paliekām jācinās sistematiski un neatlaidīgi, pašiem jābūt apbruņotiem ar vajadzīgām zināšanām.

Jēkabpils ateistu kluba vadītājs b. Cīsis atzīmēja, ka ticīgo un mācītāju skaits ievērojami samazinājies. Viņš ierosināja visās vidusskolās organizēt karojošo ateistu grupas, pastāstīja par lektoru uzdevumiem antirelīģiskajā propagandā.

Semināra noslēgumā propagandisti pa sekcijām iepazīnās ar politmācību plānu 1961./62. mācību gada II pusgadam un saņēma konkrētus uzdevumus.

G. Liepiņa,
LPSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības Jēkabpils rajona nodaļas sekretāre

kūti 80 govīm. Vairāk jādomā par jauna ganāmpulka izaudzēšanu, jo ir gadījumi, kad vienā grupā ir govīs ar gada izslaukumu 4000 kg, bet citas vēl netiek līdz 2000 kg piena.

Biedrs Peļņiks ieteica vairāk audzēt lauku pupas, varbūt joslā ar kukurūzu. Tā iegūtu lielisku olbaltumvielām bagātu skābarību. Lietderīgi izmēģināt sēt zirņus ļoti sabiezinātā sējā ar tādu aprēķinu, ka zirņi nenogulsies pie zemes un būs novācami kā parastie graudaugi. Par šo metodi lauksaimniecības speciālisti strīdas. Vieni atzīst, otri kritizē, bet izmēģināt vajag. Nekādā gadījumā neatmaksājas trešā vai ceturta gada āboliņš. Iegūta barība ir visai mazvērtīga. Jādara gals zālauku sistēmai. Jāpadomā arī par to, kā iegūt kukurūzas vāļites dzeltengatavības stādijā. Kukurūzas skābarība bez tām ir nepilnvērtīga.

Par kolhoza priekšsēdētāju ievēlēja b. Daņileviču.

A. Pušpurs,
Jēkabpils rajona valsts iepirkuma inspekcijas inspektors
S. Radziņa,
Dignājas ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja

PADOMJU SABIEDRĪBAS MORĀLAIS PRINCIPS

VISU CILVĒKAM

— Katram no mums ir gadījies saņemt skaistas veltes — gan gadu mija, gan pilngadības svētkos, gan svinīgos aktos. Sirdi ielīst gaišs priekšas vilnis par darba biedru uzmanību, sirsnību.

Ari es saņemšu dāvanu — ne grāmatu glītā sējumā, ne galdā pulksteni greznā ietvarā, bet savu atveseļojošo dēlu. Gribu pateikties Līvānu slimnīcas bērnu nodaļas ārstei b. Jurinovai, māsām bb. Rau- biškei, Vērdīnai, Neicgalei, sanitārei b. Putnēi un citiem slimnīcas darbiniekiem. Sešas nedēļas pavadīja slimnīcā mans dēls Varis Zieds. Par viņu katru brīdi bija nomodā gādīgas acis un rokas. Atceros, ka sāpju savilkto viņu ievietoja slimnīcā. Diagnosti slimnīcā zēnam bija grūti uzstādīt. Ārste Jurinova darija visu, lai Vari izrēķinātu. Viņa pielika visas savas zināšanas, konsultējās ar citiem ārstiem, izsauca speciālistu no Rīgas. Kopējās pūles nepalika bez panākumiem.

Lai zēns neatpaliktu skolas mācībās, pirmās klases audzinātāja skolotāja Biruta Rudzīte katru dienu gāja uz slimnīcu un nodarbojās ar savu audzēkni. Varis daudz bija nokavējis. Pakāpeniski

zēns atguva nokavēto. Atgriezies no slimnīcas, mans dēls atveda liecību ar pirmā ceturkšņa atzīmēm.

Tagad zēnam kādu laiku jādzīvo mājās, lai pilnīgi izveseļotos un atgūtu zaudētos spēkus. Ari tagad viņš ir ārstes Jurinovas uzraudzībā, pie viņa mājās nāk sirsnīgā audzinātāja B. Rudzīte.

Sirdi pilda lepnums par cilvēkiem, kas pašizliedzīgi rūpējas par slimajiem, paši sev atraujot atpūtas stundas, brīvo laiku. Šo lielisko cilvēku darbu, pastāvīgās rūpes, gādība par slimniekiem iemieso dižāko, humanāko padomju sabiedrības likumu: «Visu cilvēkam!» Nav cildenāku vārdu par šiem, tāpēc līdz ar dzejnieku gribas teikt:

«Kaut vienmēr un visur,
kā viņiem mums pukstētu
sirds!»
G. Zieda

Līvānos

CILVĒKS CILVĒKAM—DRAUGS, BIEDRS UN BRĀLIS

LABA GRIBA, LABI DARBI

Gandrīz katrā mūsu ciemā, kolhozā atradīsime cilvēkus, par kuriem saka: «Viņam tiešām laba sirds...» Tādās reizēs varbūt mazāk runa ir par darba rādītājiem, bet gan vairāk par paša cilvēka raksturu, viņa izturēšanos sabiedrībā, attieksmi pret citiem biedriem. Un bez šaubīšanās var teikt, ka ne mazāk svarīgas ir tieši šīs īpašības.

Tā, piemēram, Medņu ciema iedzīvotājam Jānim Zālem pašam ir liela ģimene, bet mājiņa nekāda plaša — pat šaura. Bet viņš nevarēja mierīgi noskatīties, ka 83 gadīgai Annai Zālei ziemas mēnešos vajadzēja salt. Kas lai piegādā malku, izvāra ēst, apmazgā veci? Un b. Zāle nolēma viņu ņemt savā apgādībā. Tagad Zāles māte dzīvo tirās istabīnās, apģērbta un pāedusi, ir ar ko parunāt labu vārdu, kaut gan viņa dzīvo pavisam svešā ģimenē.

Ja Jānim Zālem nebūtu līdzjūtības, cilvēcisku un biedrisku jūtu, ja viņš būtu domājis tikai par sevi un ģimeni, tad droši vien tā nebūtu rīkojies. Biedrs Zāle izdarija pareizi, rīkojās pēc principa: «Cilvēks cilvēkam — draugs, biedrs, brālis».

— Apprecēšos, būs draugs, atbalsts, — sprieda Milda Zvaigzne, kad pirms pieciem gadiem atstāja savu mājiņu, izstājās no kolhoza.

Bet Milda neguva cerēto laimi, arī bērni Gunītis un Valdiņš drīz vien pazaudēja silto ģimenes pavadu, tēvu. Oskars Zāģeris izrādījās nelietis, meklēja laimi pie nākošās sievas. Un Milda ar bērniem atgriezās atpakaļ... Vajadzēja visu sākt no gala, vajadzēja laba, uzmundrinoša vārda, palīdzību. Kaimiņi, Ušānu sādžas iedzīvotāji, neatstāja bez palīdzības Miltu un bērnus grūtajā dzīves pagriezienā.

...Gaismu zibinādams, pieturā apstājas satiksmes autobuss. Pasāzīeru daudz. Iekāpj arī nevarīgs vecītis. Sēdvietas aizņemtas. Pieceļas autobusa kasiere un veikli atdod savu vietu. Piekļāpība? Jā, arī tā un plus iejūtība cita cilvēka stāvokli.

Vēl piemērs. Autobusam pēc grafika jābrauc tālāk, pieturā esošie cilvēki jau sakāpuši. Pēkšņi šoferis ierauga — skrien sievietē, varbūt puskilometru no autobusa. Mašīnas vadītājs pagaida, kamēr sieviete iekāpj. Interesanti, kāds bija viņa uzvārds? Bet nezinu, un vai tas šoreiz tik svarīgi. Tādu cilvēku mums ar katru dienu kļūst vairāk.

N. Eglītis,
Krustpils rajona
Medņu ciema padomes
izpildu komitejas priekšsēdētājs

Ja saules pilna sirds

...Esam Krustpils 1. vidusskolas skolotājas, tagad pensionāres b. Utnānes mājiņā istabā, un mūsu sarunas temats viņas ap Krustpils pilsētas pensionāru padomes darbu, māksliniecisko pašdarbību.

— Tikko beidzās kora kopmēģinājums kultūras namā, gatavojam programmu mūsu pašdarbības kolektīva divu gadu jubilejai, — smaidot saka sirmā skolotāja. Jā, Krustpils pensionāri ir čakli dziesmu un deju mīļotāji. Bet ne tikai tādi.

Mūsu priekšā glīti iesiets žurnāls, kas stāsta arī par ko citu. Lūk, mazliet dreboši rokkrāstā rindojas vesela lappuse. «Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājam b. Peivem», norādīts augšā. Pensionāru padomes sekretāre mums stāsta, ka E. Aparņiece lūgusi pensionāru padomi noskaidrot, kāpēc viņai neatzīstot dažus gadus dar-

ba stāža pensijas saņemšanai, lai gan strādājusī par Vietalvas pienotavas «Bites» ārstata piena savācēju. Līdzīgi gadījumi ir arī dažiem citiem. — Un, lūk, nolēmām par to rakstīt Ministru Padomei. Gaidām atbildi, — saka b. Utnāne.

Patšiemīgākais, ka cilvēki te zīmē otram grib palīdzēt. Tā, piemēram, pensionārs b. Freivalds apņēmās sagādāt pārējiem biedriem malku, rūpejas, lai katram to pievestu mājās.

Pagājušajā vasarā notika nelaime ar Helēnu Ozoliņu — nejausi uzlēja sev karstu ūdeni, applaucējās. Vajadzēja gulēt slimnīcā. Aktīvo pašdarbnieci biedri bieži apmeklēja slimnīcā, bet Alvine Apīne uzņēmās zināmu šefību par slimnieci. Nebija par grūtu no aptiekas atnest zāles, piekopt mājās soli, pasēdēt laiciņu pie gultas. Bet kas nezina, cik ļoti tādos brīžos derīgs drauga tu-

vums un sirsnīgs vārds. Visi nosprieda: vajag apmeklēt invalidu nama iemitniekus, iepriecināt ar koncertu. Un pērn decembrī kādu vakaru pensionāri tur bija miļi un ļoti gaidīti ciemiņi. Kā ceļmaizi pašdarbnieki paņēma līdzī ne tikai dziesmas, dejas un nelielas dāvanas, bet galvenais — sirds siltumu.

—Invalidu un veco ļaužu namā viss ir tīrs, viņi labi apģērbti un pāedusi, ir avīzes, televizors, bet tomēr, cik neizsakāmi priecīgi viņi bija par mūsu ierašanos, — saka pensionāre A. Kalniņa. Liekas, tā nebija pēdējā vizīte šajā namā. Iegūti jauni draugi, nostiprinājusies apziņa, ka katram cilvēkam ne mazāk par maizi vajadzīgi biedri.

Pensionāru padomes dzīvokļu un sadzīves lietu komisijas locekļi sistemātiski apmeklē savus biedrus. Jēkabpils iela 20, kur dzīvo darba nespējīgie Kalniņi. Jālāpa

Kad visapkārt draugi

Vera Veselova atnāca uz Krustpils rajona rūp kombināta galdnieku darbnīcu no cukurfabrikas. Gribēja strādāt par pulētāju. Ar gribu tomēr vien bija par maz. Sākumā neveicās, algas dienā saņemtā atdzīva nebija nekāda lielā. To visu redzēja Antonija Larionova.

— Nekas, Veročka, nekas, mācīsimies, palīdzēšu tev apgūt jauno profesiju, — uzmundrināja viņa biedreni. Nevienš cehā nebija pārsteigts, kad Antonija ierosināja ne tikai strādāt kopā ar Veru, bet arī dalīt izpeļņu uz pusēm.

Vai jūs domājat Antonija sākumā nezaudēja no savas agrākās izpeļņas? Protams, saņēma mazāk. Bet atsaucīga biedra sirds nelāva mierīgi noskatīties, ka cilvēkam neveicās, tas saņem mazu atlīdzību. Tagad arī Vera ir savu uz-

dien viņa strādā ne sliktāk par savu skolotāju.

Komjaunietis Medenis savas arodskolā iegūtās zināšanas un darba iemaņas labprāt nodod biedriem Lukašonokam un Vaskevičam, kuri specialitāti apguvuši šeit, darbnīcā. Teorētisko zināšanu piesavināšanās viņiem nāk tikai par labu, jo tās var pielāgot praksē, arvien ceļot darba ražīgumu.

Kad jauna slimība piespieda jau gados veco apkalpotāju b. Vilkāji palikt gultā, kā pirmās viņu apmeklēja jau minētās draudzenes Vera un Antonija. Pēc tam nāca arī pārējie. Biedri palīdzēja veikt nepieciešamos mājas darbus, sekoja slimības gaitai.

— Visus jautājumus, kas attiecas uz darbu un disciplīnu cehā, mēs apspriežam kopīgi. Esam pie-

devumu augstumos, abas strādā kvalitatīvi un, protams, nopelna labi.

Biedre Gribuste, būdama bez kvalifikācijas, izteica vēlēšanos apgūt polsterētājas profesiju. Bez papildapmaksas jaunatnācēju apmācīt apņēmās b. Rasiņš. Un šo-

raduši kopā strādāt un kopā atpūties, — saka ceha arodgrupas organizators b. Lietavietis.

Tiešām, labi, ja blakus jūt stipru biedra plecu!

A. Ziemelis

Lai biedram būtu vieglāk

Katram cilvēkam dzīvē gadās brīži, kad ļoti nepieciešama palīdzība, labs padoms. Tad, liekas, tu kļūsti stiprāks, vieglāk pārvarēt grūtības. Liela iejūtība, biedriskums, gādība vienam par otru neapšaubāmi ir padomju cilvēka rakstura īpašības. Priecīgi kļūst, kad redzi šos komunisma dzinumus mūsu biedros arvien vairāk attīstāties.

Krustpils rajona Sāvienas pienotavas kolektīvs cīnās par komunistiskā darba uzņēmuma nosaukumu. Tas nozīmē, ka ļaudis te cenšas ne tikai strādāt, bet arī dzīvot komunistiski. Kolektīva locekļi ir kā draudzīga saime, kur viena bēdas ir otra bēdas, viena panākumiem priecājas līdzī visi.

Biedriskums izpaužas ne tikai tajā apstākļi, ka saslīmušu biedru bez vārda runas aizstāj citi. Slimnieku apmeklē mājās vai slimnīcā, ja vajag, izpalīdz ar transportu, paveic mājas soli...

Lūk, piemērs. Pienotavas darbiniekam b. Zālītīm saslima dēls Aivars. Gan pienotavas kolektīvs,

gan ciema izpildkomitejas darbinieki, kur strādāja Aivara māte, darija visu, lai vecākiem būtu vairāk laika rūpēties par bērna veselību. Lietderīgs padoms, uzmundrinošs vārds un kaut arī neliela praktiska palīdzība bija labas zāles.

Smaga operācija bija jāiztur b. Mikam. Un atkal cilvēks pastāvīgi izjuta, ka par viņu interesējas, rūpējas viss kolektīvs.

Isti priecīgs notikums pienotavas darbinieku dzīvē bija kompresorista b. Vileviča kāzas. Siltumu no šīs skaistās dienas jaunie ilgi glabās savās sirdīs.

Maza velte, ziedi dzimšanas dienā iesilda sirdi, lai gan ne jau dāvana ir tik dārga cilvēkam kā biedru uzmanība. Mūsu ļaudis pieraduši rūpēties cits par citu. Un istā kolektīvā tā arī jābūt.

E. Zandbergs

Gādīgas rokas

Gados vecais invalīds Josifs Račko nespēja pats sagatavot malku. Vecajam vīram cits nekas neatlika, kā dzīvot neapkurinātā dzīvoklī. To uzzinājuši, Jēkabpils rajona Staburaga kolhoza brigādiere kopā ar dažiem brigādes locekļiem nevilcīgi parūpējās, lai vecajam darba veteranam nebūtu jāsalst.

Būdama pati īsts darba cilvēks, Elza Dāldere rūpējas, lai kolhoznieku jaunā paaudze izaugtu par krietniem darba cilvēkiem. Nevienā brigādē nav tik labi organizēta skolēnu iesaistīšana ražošanā, kā tas ir pirmajā. Mazie palīgi ar prieku dodas uz šo brigādi, viņi zina, ka enerģiskā brigādiere par viņiem rūpējas, gan sameklējot piemērotu darbu, gan gādājot, lai bērni būtu labi paēdināti.

Elza Dāldere ir ciema padomes deputāte. Viņa prasmīgi savieno brigādiere pienākumus ar sabiedrisko darbu. Nesen viņa uzzināja, ka izpildu komitejas telpu apkurīšanai pietrūcis malkas.

— Kauns visiem deputātiem, — sašutusi teica biedre Dāldere. Kamēr citi prātoja, ko iesākt, Elza Dāldere praktiski rīkojās. Nevar taču pieļaut, ka ciema izpildkomitejas telpās apmeklētāji salstu.

Daudzas reizes brigādiere palīdzējusi kolhozniecei Annai Gūtma-

Cildens humānisms

Svētdienas vakars. Atpūta pēc kārtējās nedēļas spraigā darba. Pilnas ir kino zāles, gaišo lustru atspulgā virpuļo dejojāju pāri... Bet staltajā ēkā kalnā — Krustpils slimnīcā dežurējošā māsa ikreiz saņēmusi sirdi ceļ telefona klausulī. Jā, šoreiz nelaimes gadījums, katastrofa...

Ātrās palīdzības mašīna drīz vien atved smagi cietušu sievieti. «Soks... noasiņojusi. Bez papildus asinīm dzīve galā. Minūtes izšķir likteni. Medicīniskās māses acis slīd pār donoru sarakstu. Brīģis, Daugello, Vilciņš, Karole, Morozova, Zemzare, Zālite... Visi tie jau ziedojuši savas asinis. Rādītāja pirksts apstājas pie vārda Krjukova. Acumirkli uzaust viņas tēls — pasika jaunieta, gaišiem matiem un dzīvespriecīgu seju. Bet kur viņa šovakar varētu būt?

Kad Ludmilu pēkšņi izsauca no kultūras nama dejojāju zāles, viņa ne mirkli nestomās. Jāglāb dzīvība cilvēkam, nevar būt vilcināšanās!

Ludmilas jaunās asinis līst sievietes — mātes dzīslās. Viņa ieraudzīs sauli.

...Rit operācija. Pēkšņi slimniekam apstājas elpošana. Izrādās, vajadzīgas asinis, bet kur tās acumirkli ņemt? Un operācijas māsa pastiepi savu roku... Viss kārtībā. Pēc neilga laika Mežāres padomju saimniecības kolektīvs atgūst savu darbinieku b. Deksi.

...Pie kāda veikala Krustpili neapmierināts pulciņš. Kāpēc darba laikā veikals slēgts? Nevienš nezina, ka šajā brīdī veiklavede b. Petrova atrodas slimnīcā, lai glābtu Atāšienes padomju saimniecības strādnieka b. Ponamarjeva dzīvību, kuram ir smagi zarnu ievainojumi. Pēc stundas b. Petrova ir atkal savā darba vietā.

...Apdzīst uguns slimnīcas virtuvē, un mazliet nokavējas pusdienas. Galvenā pavāre b. Kalniņa nodod asinis, lai dzīvotu slimniece b. Priņane.

...Nelaimes gadījums. Steidzīgi jāpalīdz. Šoreiz savas asinis netau pa slimnīcas ārstes bb. Treija un Morozova. Viņas mierīgi paziņo: «Mēs dosim jaunajam karavīram savas asinis.» Vēlāk pašam nakts jāpavada nomodā pie slimnieka.

Atceros vēl vienu gadījumu, kur spīgti izpaudās daudzu donoru — padomju cilvēku lielās cilvēciskās jūtas pret smagi cietušu tvaņā b. Zuvavsku. Lielākai daļai no mūsu vairāku desmitu donoru skaita viņa bija nepazīstama, bet asinis viņas dzīvības glābšanai deva apmēram puse. Un, lūk, pēc 60 stundām divu bērnu māte atkal ieraudzīja sauli, cilvēkus, kas tik neatlaidīgi bija cīnījušies par viņas dzīvību.

Grūti saskaitīt tos daudzos cilvēkus, kurus ar savu cildeno humānismu dzīvē atgriezuši Sk. Krūmiņa no Kārļa Marksa kolhoza, R. Bērziņš, Z. Podniece, I. Karole, Lejīna, Grigorjeva, Morozova, Maļceva, Brīģis, Tkačenko, Avotiņa un daudzi citi padomju ļaudis.

Lūk, kur vēlreiz atklājas komunistiskās sabiedrības cēlāju morāle — «Cilvēks cilvēkam — draugs, biedrs, brālis!»

Z. Nuķe,
Krustpils rajona slimnīcas
vecākā māsa

nei un citiem brigādes locekļiem dažādu sadzīves jautājumu kārtošā. No šejienes iemantota cieņa. Kad tā mazliet padomā, nav nemaz tik sarežģīti šajā vienkāršajā cilvēkā saskatīt daudzas īpašības, par kurām ir runa komunisma cēlāju morāles kodeksā. Kolhoza «Staburags» laudis pamatoti lepojas ar SAVU BRIGĀDIERI — kā cilvēku, kam var uzticēt gan sabiedriskos uzdevumus, gan prasīt padomu un palīdzību.

B. Groza,
partijas Jēkabpils rajona
komitejas instruktore

Kapitālisma morālais princips

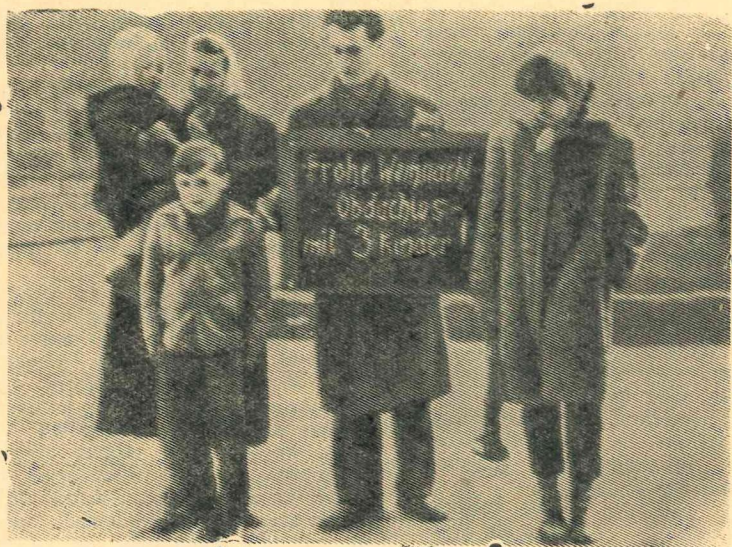
Bezpaumtnieki Vīnes ielās

Tie bija «slapji» Ziemassvētki. Zem nemilīga lietus lāsēm vīnieši nesa pa Ringu pēdējas eglītes. Pēdējās eglītes, pēdējie gājēji, pēdējās stundas līdz svētkiem, kad katrs īsts katolis pēc parašas piedod viens otram nodarītās pārestības un sēžas pie svētku galda. Veikala saimnieks, kas visu gadu saviem padotajiem līcis strādāt virsstundas, pasniedz viņiem šajā vakarā nelielu, aizkustinošu dāvanu. Fabrikants, kas gada laikā kļuvis bagātāks vēl par dažiem miljoniem šiliņu, upurē strādniekiem pāris simtus šiliņu «par mūziku». Pie viena galda var atrasties buržuāziskās partijas lideri un sociāldemokrātiskās «opozīcijas» pārstāvji.

Ringā smidzina lietus. Gar skaisto parlamenta ēku, kuras fasādi grezno milzu Atēnas figūra, paslīd pēdējās automašīnas. Tajās viesos vai uz svinīgām pieņemšanām brauc eleganti ģērbušies, pašpārliecināti kungi. Un, protams, viņiem nav nekādas intereses par pieciem izmirkušajiem, bez pajumtes palikušajiem Ringas iedzīvotājiem, kas skumīgi stāv parlamenta ēkas priekšā. Tā ir Bartlu ģimene. Tēvam uz krūtīm nelīdla plāksnīte ar uzrakstu: «Priecīgs Ziemassvētkus! Bezpaumtnieks ar trim bērniem».

Pienāk policists un paziņo Bartlam, ka parlamenta sēde beigusies pirms nedaudz dienām. Un — aiziet. Astonus gadus vecajam Kārlim slapjajā svārcīnā bez cepures pirksti aiz aukstuma kļuvuši zili. Ar dziļi kabačās iebāztajām rociņām viņš atgādina no ligzdas izmestu zvīrbulēnu. Bet Kārlis turējās kā vīrs. Tikai pusotra gada vecais Fredis skaļi ieraudājās.

No kaut kurienes parādījās kriminālpolicijas ierēdnis. Nostājoties, kas par lietu, viņš ieteica bez-



«Priecīgs Ziemassvētkus! Bezpaumtnieks ar trim bērniem» — tā teikts plakatā, ko uz krūtīm nes ģimenes galva.

pajumtniekiem pārnākot policijas cietumā. «Bērniem nav vieta cietumā», klusi atteica māte, «pie tam šodien, Kristus dzimšanas dienā.» Ierēdnis paraustīja plecus un aizgāja.

Bagātnieku savrupmājās iedegās gaišās svētku ugunis. Tur skanēja smiekli, bērni saņēma dārgas dāvanas, no virtuves plūda tradicionālās ceptās zoss aromāts. Līdz Ziemassvētku priekšvakaram palikusi stunda. Uz ielām izzuduši pēdējie gājēji. List...

Lūk, uz ielas parādījās kāds noskrandis invalids. Svētku noskaņā viņš mazliet iedzēris un kaut ko bezrūpīgi dzied. Ieraudzījis pārsaulšos bērnus, invalids apstājās. Jautrība un reibonis mīksti izzūd: — Klausies, draugs. Man pa-

šam maza istabiņa. Bet virtuvē tomēr atradīsies vieta. Ejam.

Invalida sieva ne sevišķi priecājas par ciemiņiem. Atbrīvojot nelielajā virtuvītē vietu, lai noliktu matraci, viņa rūgti nodomā: «Tā arī mana Ziemassvētku dāvana no vīra.» Bet izdzirdējusi bērna šņukstus, sieviete nokaunējās. Sadalījuši rupjmaizes klaipu un siera gabalu, nabaga ļaudis ātri ieēda nabadzīgo aizaudu un nolikās gulēt uz grīdas. Kārlim sapnī rādījās greznā eglīte...

Beļ sniegbaltā parlamenta ēka Ringā ar diviem Atēnu kolonnādes priekšā stāvēja tagad pilnīgā vientulībā, personificējot taisnīgumu un demokrātiju visiem.

(No žurnāla «Ogoņok» 1962. gada 1. numura)

Cilvēks cilvēkam — vilks

126 stundas nedēļā!

Londonas laikrakstā «Tribune» publicēts sekojošs raksts:

«Sers Hjū Freizers sasniedzis ievērojamus panākumus. Viņu uzskata par vienu no progresīvākajiem Anglijas biznesmeniem. «Viņš ir miljonārs», saka ļaudis, «bet viņš to ir pelnījis.»

Karls Ross — Grimsbu lepnums, ātri augošais salīdzināmo iekārtu ražošanas finansu brīnumdaris Anglijā. «Aprēķinājumi uzņēmīgs biznesmens», runā par viņu. «Viņš ieguvusi miljonus, ienesot progresu vidējās rociņas angļu ģimenes sadzīvē.»

Beļ neaizmirsīsim medaļas otru pusi šo ļaužu darbībā. Freizers un Ross vada «Zivrupniecības asociāciju» un «Rossa grupu», un angļu kompāniju vidū grūti atrast atpalikušākas firmas darba metožu ziņā.

Freizers un Ross liek zvejniekiem strādāt tādos apstākļos, kuri izsautu sašutumu pat pirms simt gadiem. Tas dod viņiem lielu pelņu, un kas tur slinks?!

Kad Karls Ross pastaigājas pa savas kompānijas pārvaldes ēkas istabām Grimsbi vai kad viņš ap-

lūko vitrinās izstādītās paša ražotās salīdzināmas iekārtas, vai gan viņš domā, ka Arktikā arī ir auksts? Bet šajā laikā arktiskajā joslā zvejnieki strādā viņa labā pilnīgas tumsas apstākļos.

Matroži strādā 18 stundas dienā. Viņi tira zivis — ilgs un nogurdinošs darbs, stāvēt uz šupojoša traleru atklāta klāja. Apkārt — neauredzama tumsa. Viņi sēdēt viņiem seja, un naži pa brīžam izkrit no viņu sastingušajām rokām.

Beļ ko jūs teiksit par sešpadsmitgadīgiem pusaudžiem, kas tāpat strādā šajos mežonīgajos, neciešamajos apstākļos? Viņiem tikai 16 gadu, bet strādā viņi tikpat cik citi — 18 stundas dienā, tas ir, 126 stundas nedēļā!

Ko par to saka valdība? Savā runā karaliene paziņoja, ka parlamentā izskatīs jautājumu par subsīdiju palielināšanu traleru īpašniekiem. Beļ kādu daļu no šīs naudas, kas iegūta uz nodokļu maksātāju rēķina, saņems zvejnieki? Varbūt der par to pajautāt Hjū Freizeram un Karlam Rossam?!

Ja ādas krāsa

nav balta...

Dienvīdāfrikas Republikas pamatiedzīvotāju, kā arī tur dzīvojošo indiešu un citu aziātu vidū valda bezdarbs, bēdas un slimības. Vienā pašā Durbānā nav darba vairāk nekā 30.000 indiešu. Pārbaudē, ko izdarījis Natālas universitāte divos citos rajonos, kur dzīvo ap

100.000 indiešu, konstatēts, ka tur bez darba ir katrs otrais vīrietis.

Nekad vēl šīs zemes vēsturē bezdarbs afrikāņu vidū nav bijis tik liels kā tagad. Vienā pašā Johannesburgā 1961. gadā bijuši reģistrēti 25.000 pastāvīgo bezdarbnieku.

Vairāk lauksaimniecības produktu

Divas dienas Rīgā mūsu republikas lauksaimniecības darbinieki apsprieda kardinālos jautājumus, kas saistīti ar zemkopības un lopkopības produktu ražošanas jautājumiem. 1250 centneru piena un 112 centneru gaļas kautsvārā uz katrām 100 hektāriem izmantojamās zemes. Sogad republikas kolhoziem un padomju saimniecībām jāpārdod valstij 1 miljons tonnu piena un 135 tūkstoši tonnu gaļas. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, republikas saimniecības pārdos par 22 procentiem vairāk piena un par 21 procentu vairāk gaļas. Pirmrindnieku pieredze liecina, ka šāds uzdevums mūsu kolhoziem un padomju saimniecībām ir pa spēkam. Panākumi ciņā par lauksaimniecības produktu ražošanas tālāku palielināšanu ir tieši atkarīgi no tā, cik pareizi mēs organizēsim šo darbu, cik enerģiski veiksime izvērztos uzdevumus.

Aizvien vairāk lopkopju seko Sociālistiskā Darba Varonim A. Bartulim, kas jau otro gadu nobaro vairāk nekā 4000 cūku, un Sociālistiskā Darba Varonei Felīcijai Cuplinskai, kas viena pati apkopj 120 govus un pagājušajā gadā izslaukusi no tām 261 tonnu piena. Aizvadītajā gadā pēc A. Bartuļa metodes cūkas baroja vairāk nekā 600 lopkopju. Tāpat kā F. Cuplinska govīs bez piesiešanas tagad tur Ludzas rajona kolhoza «Krasnaja Zvezda» slaucēja Nina Holodnaja, Valmieras rajona Austrumu padomju saimniecības slaucēja Olga Paeglīte un daudzas citas.

Mūsu republikā izauguši arī daudzi lieliski putnkopji. Tukuma rajona Zemgales padomju saimniecības putnkope Skaidrīte Renberga, piemēram, kopj 4200 vistas un no katras dējējvistas caurmērā iegūst 221 olu gadā. Daugavpils rajona padomju saimniecības «Stars» putnkopes Anna Čible un Viktorija Pupina katra izaudzējusi 10.000 piļu. Ar labu darbu pazīstams Bauskas rajona Sudmaļa kolhoza mehānizators Laimons Kosā, Jēkabpils rajona kolhoza «Dignāja» mehānizators Maigonis Greisels un daudzi citi.

PSKP Centrālā Komiteja un N. Hruščovs, kā arī labākie kolhozu un padomju saimniecību vadītāji un lauksaimniecības speciālisti enerģiski nosodīja kaitīgo zālauku sistēmu. Arī mūsu republikā ir daudz saimniecību, kur krietnas platības aizņem veci ābolināji. Jā-

revidē sējumu platību struktūra, mazražīgās kultūras jāaizstāj ar izdevīgākām kultūram. Kā norāda b. N. Hruščovs, galvenā gaļas ražošanas palielināšanas rezerve ir cukurbiešu audzēšana lopbarībai.

Ja šoruden mēs 40—45 tūkstošu hektāru platībā būsim izaudzējuši cukurbietes un caurmērā novāksim kaut vai tikai 180 centnerus no hektāra, tad republikas kolhozi un padomju saimniecības papildus varēs saražot 37.500 tonnu cukurgāļas — vairāk nekā pusi no cukurgāļas daudzuma, ko pagājušajā gadā pārdeva visi mūsu republikas kolhozi un padomju saimniecības. Lūk, kur meklējama mūsu lielākā rezerve.

Mums jāpanāk, lai šogad visi lopkopji aktīvi piedalītos cukurbiešu audzēšanā piefermas laukos, lai katrs kolhoznieks un padomju saimniecības strādnieks būtu materiāli ieinteresēts jau šogad izaudzēt pēc iespējas vairāk cukurbiešu.

Mūsu republikas apstākļos līdz ar cukurbietēm izšķirēja nozīme lopbarības bāzes radīšanā ir arī kukurūzai. Mums jāpanāk, lai jau šogad republikas saimniecības izaudzētu augstu kukurūzas ražu ar piegatavību un dzeltengatavību sasniegušām vāļitēm. Kolhozu un padomju saimniecību tirumus plašāk jāaudzē lopbarības pupas un zirņi. Patlaban mums vēl nepietiek pakšaugu kultūru sēklu. Tādēļ mums sēklai jāizmanto visi sēšanai derīgie zirņi un lopbarības pupas. Lai apgādātu ar barību arvien pieaugošo sabiedrisko ganāmpulku, jau šogad mūsu kolhoziem un padomju saimniecībām uz katrām 100 hektāriem sējumu 7 līdz 10 hektāru platībā jāaudzē kukurūza, 3 līdz 4 hektāru platībā — cukurbietes lopbarībai, 45 līdz 47 hektāru platībā — graudaugi, tai skaitā 4 līdz 6 hektāru platībā — pakšaugu kultūras.

Istenojot PSKP XXII kongresa izvērztos uzdevumus, mums jāpanāk, lai uz katrām 100 hektāriem aramzemes tiktu ražoti 159 centneri gaļas kautsvārā un ik uz 100 hektāriem pārējās lauksaimniecībā izmantojamās zemes — 34 centneri gaļas.

Republikas lauksaimniecības darbinieki apspriedē runāja arī Latvijas KP CK pirmais sekretārs A. Pelše. Viņš uzsvēra, ka kolhoznieku un padomju saimniecību strādnieku, agronomu, zootehniķu, komunistu un komjauniešu, visu lauksaimniecības darbaļaužu pienākums ir ar savu nenogurstošu enerģiju, neatlaidīgo darbu likt lietā bagātās rezerves, kas slēpjas sociālistiskajā lauksaimniecībā, lai drīzāk veiktu izvērztos uzdevumus — radītu mūsu zemē lauksaimniecības produktu pārpilnību.

(LTA)

Jaunu darba uzvaru gads

Padomju Latvijas darbaļaudis, teikts republikas Centrālās statistikas pārvaldes ziņojumā par tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildes rezultātiem aizvadītajā gadā, guvuši jaunus panākumus. Bruto produkcijas ražošanā rūpniecība pārsniegusi gada plānu. Rūpnieciskās ražošanas apjoms 1961. gadā republikā kopumā, kā arī Tautas saimniecības padomes rūpniecībā palielinājies par 9 procentiem salīdzinājumā ar 1960. gadu. Septiņgades pirmajos 3 gados republikas rūpniecības bruto produkcijas pieauguma tempi sasniedza 37 procentus septiņgades kontrolskaitļu aprēķinos šiem gadiem paredzēto 22 procentu vietā. Aizvadītajā gadā sasniegts un pārsniegts septiņgadu plānā 1965. gadam noteiktais ražošanas līmenis velmējumu, automātisko telefonu centrālu, velas mazgājamo mašīnu, logu stikla, pilnpiena produktu un citu izstrādājumu ražošanā.

Aizvadītajā gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu saražots vairāk: par desmitiem tūkstošu tonnu vairāk tērauda un velmējumu, cementa un pilnpiena produktu, par 3,5 tūkstošiem slaukšanas agregātu, par 37 miljoniem ķieģeļu, par 1,2 miljoniem pāru zeķu, par 720

tūkstošiem pāru ādas apavu, par 79 tūkstošiem motocikliem, par 58 tūkstošiem radiotelefonu, par 46 tūkstošiem velas mazgājamo mašīnu un par 5,8 miljoniem rubļu mēbeļu.

Mūsu republikas rūpniecība sākusī ražot apmēram 400 jaunus produkcijas veidus. Darba ražīgums rūpniecībā salīdzinājumā ar 1960. gadu pieaudzis par 3 procentiem, bet, ievērojot, ka darba diena saīsināta, darba ražīgums stundā cēlies apmēram par 10 procentiem. Aizvadītajā gadā izgudrotāju un racionalizatoru skaits sasniedza 28.000. Ieviestie priekšlikumi gadā ļauj ietaupīt 25 miljonus rubļu — apmēram 1,5 reizes vairāk nekā 1960. gadā.

Pagājušajā gadā darba ierindā stājušies vairāki rūpniecības uzņēmumi un cehi. Vēl vairāk palielinātas elektrostaciju un vairāku rūpniecības nozaru uzņēmumu ražošanas jaudas.

Turpinā iet kalnup lauksaimniecība. 1961. gadā visu lauksaimniecības kultūru sējumu platība sasniedza 1,6 miljonus hektāru un bija palielinājusies par 4 procentiem salīdzinājumā ar 1960. gadu.

(Turpinājums 4. lpp.)

(TASS)

Jaunu darba uzvaru gads

(Turpinājums no 3. lpp.)

Graudaugi un pākšaugi 1961. gadā aizņēma 40 procentus visas sējplatības. 1960. gadā šīs kultūras aizņēma 37 procentus. Kukurūza skābarībai 1961. gadā aizņēma 5 procentus no visas sējplatības, salīdzinot ar 3 procentiem 1960. gadā. Cukurbietes lopbarībai pērn tika audzētas 12.000 hektāru platībā (1960. gadā — 3.000 hektāru platībā) un lopbarības pupas — apmēram 3.000 hektāru platībā.

Ziemāju kopievākums visu kategoriju saimniecībās 1961. gadā bija par 14 procentiem lielāks nekā 1960. gadā. Galvenokārt palielināts ziemas kviešu kopievākums. Kartupeļu kopievākums salīdzinājumā ar 1960. gadu palielinājies par 11.000 tonnu. Kukurūzas zaļās masas kopievākums bija par 117.000 tonnu lielāks nekā 1960. gadā. Aizvadītā gada rudenī republikas kolhozi un padomju saimniecības apara par 75.000 hektāru vairāk nekā iepriekšējā gadā un ar ziemajiem apsēja 290.000 hektāru.

Salīdzinājumā ar 1960. gadu liellopu skaits visu kategoriju saimniecībās palielinājies par 68.000, tai skaitā govju — par 15.000, turklāt pieaugums panākts galvenokārt palielinot sabiedrisko ganāmpulku: liellopu skaits kolhozos un padomju saimniecībās palielinājies par 61.000, tai skaitā govju — par 19.000. Cūku skaits kolhozos un padomju saimniecībās palielinājies par 10.000. Mājputnu skaits pieaudzis par 300.000 jeb par 20 procentiem.

Aizvadītā gada republikas kolhozos un padomju saimniecībās saražoti 714.000 tonnu piena jeb 278 centneri ik uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 71.000 tonnu gaļas kautsvārā jeb 42 centneri ik uz 100 hektāriem aramzemes un 8 centneri — uz 100 hektāriem citas lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 133 miljoni olu jeb 25.000 olu uz katrām 100 ha graudaugu sējumu. Piena ražošanas salīdzinājumā ar 1960. gadu palielinājies 495 saimniecībās, gaļas — 484 un olu ražošana — 595 saimniecībās.

Valsts saimniecības un kolhozi nodevuši vai pārdevuši valstij par 3 tūkstošiem tonnu lopu vai putnu (dzīvsvārā), par 7 tūkstošiem tonnu piena un par 37 miljoniem olu vairāk nekā 1960. gadā. Salīdzinājumā ar 1960. gadu krietni palielinājies labības un kartupeļu sagāde un iepirkums.

Turpinājusies kolhozu un padomju saimniecību materiāli tehniskās bāzes nostiprināšana. Republikas lauksaimniecībai aizvadītā gada

piegādāti 1,7 tūkstoši traktoru fiziskās vienības, apmēram 850 smago automašīnu, 250 labības kombainu, vairāk nekā 500 skābarības kombainu, pāri par 800 traktorvilkmes kartupeļu rokamo mašīnu un daudz citu mašīnu, kā arī 515.000 tonnu minerālmēslu.

Padomju Latvijas iedzīvotāju skaits aizvadītā gada palielinājies vairāk nekā par 30.000 cilvēku un 1962. gada 1. janvārī, pēc aptuveniem datiem, pārsniedza 2 miljonus 170 tūkstošus. Republikas tautas saimniecībā 1961. gada beigās strādāja apmēram 110.000 speciālistu ar augstāko un vidējo speciālo izglītību.

Visu strādnieku un kalpotāju vidējā darba alga naudā gada laikā palielinājusies par 4 procentiem, lai gan darba diena saīsināta. Turpinājās pakāpeniska nodokļu atcelšana strādniekiem un kalpotājiem. Pērn republikas iedzīvotāji saņēmuši no sabiedriskajiem patēriņu fondiem izmaksas un atvieglojumus apmēram 300 miljonu rubļu kopsummā.

Latvijā vairāk nekā 40 procentu septiņgadīgo skolu pārveidotas par astoņgadīgajām, 1961. gadā vidusskolas beiguši un gatavības apliecības saņēmuši 11.000 cilvēki, no tiem vairāk nekā 3.000 — nepārtraucot darbu ražošanā. Augstākās un vidējās speciālās mācību iestādes aizvadītā gada pabeiguši vairāk nekā 7.000 jauno speciālistu, no tiem apmēram 3.000 speciālistu ar augstāko izglītību.

1961. gadā mūsu republikā izdoti 2,5 tūkstoši grāmatu vairāk nekā 13 miljonu eksemplāru kopmēriem. Gada beigās iedzīvotāju lietošanā atradās 376.000 radiouztvērtību un 115.000 televizoru.

Turpināja uzlaboties iedzīvotāju medicīniskā apkalpošana. Gulstu skaits slimnīcās gada beigās sastādīja 24.000, sanatorijās un atpūtas namos — 16.000. Ārstu skaits pārsniedza 5.500. Vairāk nekā 25.000 bērnu pagājušajā gadā izmantoja bērnu iestāžu pakalpojumus.

1961. gadā Latvijā uzcelti un nodoti ekspluatācijā dzīvokļi ar 615.000 kvadrātmētru kopējo platību. Kolhozu un lauku inteliģences spēkiem uzceltas vairāk nekā 1500 dzīvojamās mājas.

Uzceltas un nodotas ekspluatācijā jaunas skolas, slimnīcas un poliklīnikas, pirmsskolas vecuma bērnu iestādes, kultūras nami, kinoteātri. Šie rezultāti spīgst liecina par jaunām panākumiem, ko guvuši mūsu republikas darbaļaudis Komunistiskās partijas vadībā komunisma materiāli tehniskās bāzes radīšanā.

(LTA)

Neviens nav aizmirsts

Pērnais gads Zāles ciemā bija bagāts daudziem pasākumiem, kas sekmējuši jauno padomju tradīciju ieviešanu sadzīvē. Netika aizmirsts neviens — no pašiem mazākajiem līdz pašiem vecākajiem. Ciemā ļāvu atsauca un aktivitāte liecina, ka jaunās tradīcijas sekmīgi iesakņojas. Tā vārda došanas svētkos kopā ar saviem vecākiem piedalījās pavisam 24 mazie zāļieši. Pilngadības svētkos, kurus rīkojām kopā ar kaimiņiem — Oskalna kolhoza ļaudīm, apliecības saņēma 18 jaunieši. Ar prieku var atzīmēt, ka neviens no tiem, kas pērn sasniedza pilngadību, nemeklēja garīdznieka «svētību».

Sevišķu interesi izraisīja veco ļaužu vakars, kurā visus priekšnesumus sniedza vecākās paaudzes pārstāvji.

Sogad jau minētajiem pasākumiem pievienosies vēl viena jauna tradīcija — pasu izsniegšana jauniešiem, kuri sasnieguši 16 gadus. Jaunā ieviešanu ļāvu dzīvē veicina arī tas, ka ciema un kolhoza aktīvs atbalsta katru pasākumu un paši tajos piedalās.

V. Auzāne,
Jēkabpils rajona
Zāles ciema tautas nama vadītāja

Darbaļaužu labā

Ar katru gadu kļūst skaistākas mūsu pilsētas, viens pēc otra paceļas jauni nami, iekārto skverus, izdailo parkus. Darbaļaudis saņem plašus, ērtus dzīvokļus. Reti kura dzīvoklī nav radio, un arvien lielāks kļūst arī televizoru skaits. Gada laikā Jēkabpils un Krustpils pilsētās un rajonu teritorijās iedzīvotāju skaits, kuri iegādājušies televizorus, pieaudzis līdz 2.000. Darbaļaudis pēc paveiktā dienas darba rod atpūtu, noskatoties interesantu filmu vai teātra pārraidi.

Gadās, ka televizoru aparatūra rodas bojājumi. Par to novēršanu rūpējas speciāla darbnīca, kas tagad iekārtota Jēkabpilī. Līdz šim televizoru īpašnieki par dažādām kļūmēm pieteikumus iesniedza tieši darbnīcā. Turpmāk, lai labāk apkalpotu televizoru īpašniekus, pieteikumus pieņems Jēkabpils sakaru kantori — personīgi pie trešā lodziņa vai pa telefonu 2446, Krustpils sakaru kantori — personīgi vai pa telefonu 330. Pieteikumus pieņems arī Līvānu un Pļaviņu sakaru nodaļās. No iestādēm pieteikumus pieņems tikai rakstiskā veidā.

Televizoru īpašniekiem jāievēro, ka visi televizori, kuriem nav beidzies garantijas laiks, tāpat arī tikko pirkti, jāreģistrē Jēkabpils remontu punktā, kur tiem piešķir garantijas numuru. Piesakot bojājumus, noteikti jāuzrāda garantijas numurs.

Specīgākie dambretisti

Noskaidrojušies pirmie uzvarētāji Jēkabpils rajona I sporta spēlēs. Viesīte finālā sacensībās tikās astoņu kolhozu dambretistu komandas. Negaidītu uzvaru izcīnīja Višinska kolhoza spēlētāji (V. Ozoliņš, A. Leckis, J. Kļaviņš un V. Krimko), atstājot otrajā vietā Biržu, bet trešajā — Sudrabkalna kolhoza pārstāvjus.

Druvu padomju saimniecībā savukārt spēkiem mērojās labākie padomju saimniecību dambretisti. Uzvarēja Lones komanda, kuras sastāvā spēlēja L. Smite, V. Piļka, J. Dinaburskis un J. Brušs. Nertiešiem nācās samierināties ar otro, bet Druvu komandai — ar trešo vietu.

Sacensības parādīja, ka strauji aug lauku dambretistu spēles līmenis un jau drīz tie būs nopietni pretinieki katrai pilsētas komandai. Viesīte pēc sacensībām notika simultānspēle starp kolhozu dambretistiem un jēkabpilieti V. Tuču, kurā mūsu pirmās klases dambretists panāca 10 uzvaras un 4 neizšķirtas partijas. Katrā ziņā uz priekšu jānostiprina mūsu vadošo spēlētāju sadarbība ar lauku kolektīviem, kas droši sekmēs dambretes spēles plašāku masveidību un meistariību. Tikai sacensībās iespējams pilnveidot spēles prasmi, gūt rādījumus.

Reizē tomēr jāatgādina, ka dambrete vēl nav ieguvusi pienācīgu novērtējumu fizikultūriešu un to vadītāju vidū. Kā gan izskaidrot faktus, ka Staburaga, Viesītes, Sēlijas un Daudzevas zonās nemaz nenotika zonālās sacensības, bet no Zāles zonas neieradās abas fināla dalībnieces — «Dzimtenes» un «Nākotnes kalēja» komandas? Padomju saimniecību un Lauku tehnikas grupā nepiedalījās Lauku tehni-

kas, Seces padomju saimniecības un Abelu izmēģinājumu paraugsaimniecības komandas.

Pēc pirmajām sacensībām kolhozu grupā vadībā Višinska kolhoza komanda, seko Biržu un Sudrabkalna kolhozi. Padomju saimniecību grupā negaidīti vadībā izvirzījušies Lones sportisti, atstājot tālākajās vietās Neretu un Druvas. 18. februārī padomju saimniecību un Lauku tehnikas šahisti savukārt mērosies spēkiem grupas līdera — Lones klubā.

A. Janovskis

Sacensības ātrslidošanā

Krustpils rajona I ziemas sporta spēļu ātrslidošanas sacensības, kas notika Krustpilī uz Pils ezera, piedalījās 43 dalībnieki no 8 fizikultūras kolektīviem.

Sievietēm 100 m distancē pārliecinošu uzvaru izcīnīja Krustpils 1. vidusskolas fizikultūriete S. Kokte, distanci veicot 17,7 sek. 2. vietā ierindojās Pļaviņu 1. vidusskolas jaunā slidotāja G. Cielava (20,5 sek.), bet 3. vietā — A. Kalvāne (Līvānu 1. vidusskola) ar laiku 20,6 sek. Arī 200 m distancē nepārspēta palika S. Kokte. Viņas laiks — 38 sek. 2. vietu izcīnīja A. Kalvāne (44,3 sek.), bet 3. vietu Krustpils tiltu būves vilciena komandas pārstāve R. Lice (47,1 sek.). Sīvākas cīņas risinājās starp vīriešiem, kur piedalījās 33 dalībnieki. 100 m distancē rajona čempiona nosaukumu izcīnīja nerūdas izraktenu kombināta komandas pārstāvis M. Hohlovs, distanci veicot 13,9 sekundēs. 2. vietu izcīnīja Lauku tehnikas Līvānu nodaļas slidotājs J. Kalmiņš (14,3 sek.), bet 3.—4. vietā ar vienādu laiku — 14,6 sek. ierindojās Krustpils 1. vidusskolas fizikultūrieši J. Vočišs un A. Mazpānis. 500 m distanci visīsākā laikā — 1 min. 23,7 sek. veica Pļaviņu 1. vidusskolas pārstāvis V. Purgailis. Tikai par sekundes desmitdaļu no viņa atpalika A. Mazpānis. 3. vietā ierindojās M. Hohlovs (1 min. 24,7 sek.). 200 m distanci visātrāk veica J. Salzemnieks (Krustpils 1. vidusskola) — 30,5 sek.

Ātrslidošanas sacensību kopvērtējumā vislabākos rezultātus guva Krustpils 1. vidusskolas fizikultūrieši, bet, tā kā nezināmu iemeslu dēļ viņi komandu cīņai nebija pieteikuši un daži no viņiem (pret BSB «Vārpa» prezīdija lēmumu) bija iesaistīti tiltu būves vilciena komandā, tad sacensību kopvērtējumā pirmajā vietā izvirzījās Pļaviņu 1. vidusskolas slidotāji (ar 25 punktiem). 2. vietā palika Pļaviņu nerūdas izraktenu kombināta komanda (31,5 punkti), bet 3. vietā — Līvānu 1. vidusskolas fizikultūrieši (33 punkti).

Kolhozu un padomju saimniecību grupā sacensībām bija pieteikti tikai Kārļa Marksa kolhoza slidotāji. Viņi arī tādējādi ieguva 1. vietu savā grupā sacensību kopvērtējumā.

J. Osis

Redaktors E. KOCENS

Jānis Anufrija b. Dukovskis, dzīv. Pļaviņās, Komjaunatnes ielā 17, dz. 8, ierosinājis laulības šķiršanu pret sievu Grietu Arkadija m. Dukovsku, dzīv. Pļaviņās, nerūdas izraktenu kombināta 2. mājā, dz. 11. Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Alfreds Jāņa d. Galdiņš, dzim. 1926. gadā, dzīv. Rīgā, Lēnina ielā 233, dz. 4, ierosinājis laulības šķiršanu pret sievu Lenu Pauļa m. Galdiņu, dzim. 1921. gadā, dzīv. Jēkabpils rajona Viesītes ciema «Ludānos». Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Ne vienmēr labs nāk ar gaidīšanu

Apskatot mūsu telpas, ne viens vien apmeklētājs uzminējis, ka šeit strādājuši Krustpils rajona remontu un celtniecības iecirkņa ļaudis.

— Jā, viņi remontēja gan, — ar nožūlu jāatzīst.

Nezinu, varbūt kādā citā ciemā par remontu un celtniecības iecirkņa darba kvalitāti ir dzirdētas labas atsauksmes, taču pie mums tā nav.

Izremontēt ciema padomes izpildu komitejas un bibliotēkas telpas remontu celtniecības iecirknī līdzām vēl 1960. gadā. Par darbu vienojāmies ātri.

— Izdarīsim, ieskaitiet tikai nau-

du avansā, — viņi atbildēja. Naudu pārskaitījām un gaidījām remontētājus. Ilgi gaidījām, vairākkārt arī pēc tam zvaniņām un prasījām. Beidzot solīja, ka telpas izremontēs līdz 1961. gada 20. jūlijam.

— Jā, jā, mašina ar būvmateriāliem un strādniekiem jau izbrauca, gaidiet, — iecirkņa vadītāji solīja.

Šī mašina ar būvmateriāliem un strādniekiem Sāvienā ieradās tikai pēc vairākiem mēnešiem. Novembra beigās remontētāji atveda kļēģus, izbēra pie izpildu komitejas un... aizbrauca. Pēc mēneša remontētāji beidzot bija klāt.

Labs nāk ar gaidīšanu. Cerējam,

ka nu reiz mūsu telpas kārtīgi izremontēs. Bet kas to deval? Nojauca krāsni, un no jauna tās izmūrēja steigā un galvenais, zemā kvalitātē. Jaunā krāsns bibliotēkai jau tagad dūmo. Sienu krāsojumam cauri redzamas vecās krāsas pēdas. Krāsotāji bieži vien strādāja naktīs krietnā «dūšā». Gri-
das un koridors tā arī palika neno-
krāsots.

Divainākais tas, ka aktā par paveikto darbu bija ierakstīts viss, ko vien uz šī rēķina var pierakstīt, ka grīdas nokrāsotas ar el-

las krāsu par visai solīdu summu — 48 rubļiem(!). Varbūt ar kaļķiem notriepīta grīda dzērumā celtniekiem arī likās nokrāsota ar eļļas krāsu. Tiešām, jābrīnās! Nācās iecirkni lūgt, lai par nepadarīto darbu naudu atdod.

Vai tā var strādāt celtniecības organizācija? Krustpils remontu un celtniecības iecirknī no tā jāizdara nopietni secinājumi.

J. Lidsks,
Krustpils rajona Sāvienas ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

MUMS ATBILD

Bojātais nams ieslēgts remontējamā māju sarakstā

Mūsu avīzes 6. janvāra numurā vēstuli apskatā bija publicēta Petrikas ģimenes vēstule no Jēkabpils, Brīvības ielas 174 par sliktajiem dzīves apstākļiem minētajā namā.

Minētā ēka ūzņemta to namu

Nekārtības novērstas

Sakarā ar laikraksta «Brīvā Daugava» šā gada 11. janvāra numurā ievietoto rakstu «Vārnu labvēļi» atbildam, ka Oskalna kolhoza partijas pirmorganizācija to izskatīja sapulcē un pieņēma lē-

mumu, kas uzdod kolhoza valdei nodibināt kārtību cūku fermā. Tagad cūkas baro telpās.

A. Rušenieks,
Krustpils rajona Oskalna kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs